

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-40/10) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 — Ετήσια αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μέθοδος αναπροσαρμογής — Άρθρο 65 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) των υπαλλήλων — Άρθρα 1 και 3 έως 7 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ — Ρήτρα εξαιρέσεως — Άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ — Εξουσία εκτιμήσεως του Συμβουλίου — Αναπροσαρμογή αποκλίνουσα από την προταθείσα εκ μέρους της Επιτροπής — Ρήτρα επανεξετάσεως επιτρέπουσα την ενδιάμεση προσαρμογή των αποδοχών]

(2011/C 30/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell, G. Berscheid και J.-P. Kerpenne)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και D. Waelbroeck)

Παρεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και A. Neergaard)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Βασιλείο της Δανίας (εκπρόσωπος: B. Weis Fogh), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και B. Klein), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Α. Σαμόνη-Ράντου και Σ. Χαλά), Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Κριαυčiūnas και R. Krasuckaitė), Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Szpunar), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Behzadi-Spencer και L. Seeboruth)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις (ΕΕ 2009, L 348, σ. 10) — Μη τήρηση της μεθόδου ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων για ορισμένη περίοδο αναφοράς — Παράβαση του άρθρου 65 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων καθώς και των άρθρων 1 και 3 έως 7 του παραρτήματος XI αυτού — Εξουσία εκτιμήσεως του Συμβουλίου — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής «patere legem quam ipse fecisti» — Ρήτρα επανεξετάσεως επιτρέπουσα την ενδιάμεση προσαρμογή των αποδοχών

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 2 και 4 έως 18 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις.
- 2) Διατηρεί τα αποτελέσματα των άρθρων 2 και 4 έως 17 του κανονισμού 1296/2009 έως τη θέση σε ισχύ νέου κανονισμού τον οποίο το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εκδώσει προς εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 27.2.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Granada (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carlos Sáez Sánchez και Patricia Rueda Vargas κατά Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente κ.λπ.

(Υπόθεση C-563/08) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Δημόσια υγεία — Φαρμακεία — Απόσταση μεταξύ τους — Εφοδιασμός του κοινού με φάρμακα — Άδεια εκμετάλλεσης — Γεωγραφική κατανομή των φαρμακείων — Επιβολή περιορισμών με κριτήριο τη δημογραφική πυκνότητα — Κατώτατη απόσταση μεταξύ των φαρμακείων)

(2011/C 30/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Granada

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Carlos Sáez Sánchez και Patricia Rueda Vargas

κατά

Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente κ.λπ.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada — Ερμηνεία του άρθρου 43 ΕΚ — Κανονιστική ρύθμιση ορίζουσα τις προϋποθέσεις λειτουργίας νέων φαρμακείων — Περιορισμοί αναλόγως του αριθμού των κατοίκων και της ανάγκης τήρησης μιας ελάχιστης αποστάσεως μεταξύ των φαρμακείων

Διατακτικό

1) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύει, καταρχήν, εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, με την οποία θεσπίζονται όρια για τη χορήγηση αδειών λειτουργίας νέων φαρμακείων ως εξής:

- σε κάθε περιοχή επιτρέπεται καταρχήν η λειτουργία ενός μόνο φαρμακείου ανά 2 800 κατοίκους,
- πέραν του ορίου αυτού, επιτρέπεται η λειτουργία νέου φαρμακείου ανά 2 000 κατοίκους και
- κάθε φαρμακείο πρέπει να απέχει τουλάχιστον 250 μέτρα από τα λοιπά φαρμακεία.

2) Πάντως, το άρθρο 49 ΣΛΕΕ απαγορεύει τέτοια εθνική κανονιστική ρύθμιση εφόσον, λόγω της εφαρμογής των βασικών κανόνων περί 2 800 κατοίκων ή 250 μέτρων, δεν είναι δυνατή η δημιουργία αριθμού φαρμακείων ικανού προς εξασφάλιση της παροχής επαρκών φαρμακευτικών υπηρεσιών σε περιοχές με ιδιαίτερα δημογραφικά χαρακτηριστικά, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Tribunale di Rossano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Franco Affatato κατά Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

(Υπόθεση C-3/10) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα Διαδοχικές συμβάσεις — Κατάχρηση — Προληπτικά μέτρα — Κυρώσεις — Μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου — Απαγόρευση — Αποζημίωση — Αρχή της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2011/C 30/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Rossano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Franco Affatato

κατά

Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Rossano — Ερμηνεία των ρητρών 2, 3, 4 και 5 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τη συμφωνία πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Συμβατότητα ορισμένων εθνικών διατάξεων σχετικά με εργαζομένους στην κοινή ωφελεία — Εθνική κανονιστική ρύθμιση επιτρέπущα την ανατιολόγητη σύναψη της πρώτης συμβάσεως ορισμένου χρόνου για τους εργαζομένους στην εκπαίδευση — Έννοια του όρου «κρατικός οργανισμός» — Εμπίπτει στην έννοια αυτή νομικό πρόσωπο με τα χαρακτηριστικά της Poste Italiane SpA

Διατακτικό

- 1) Τα δώδεκα πρώτα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunale di Rossano (Ιταλία) με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2009 είναι προδήλως απαράδεκτα.
- 2) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP:

— δεν απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 36, παράγραφος 5, του νομοθετικού διατάγματος 165 της 30ής Μαρτίου 2001, περί γενικών κανόνων ρυθμίσεως της εξαρτημένης εργασίας στη Δημόσια Διοίκηση, με την οποία απαγορεύεται, σε περίπτωση καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου από εργοδότη του δημοσίου τομέα, η μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, εφόσον στην εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους προβλέπονται, για τον συγκεκριμένο τομέα, άλλα αποτελεσματικά μέτρα προς αποφυγή της καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου. Απόκειται, πάντως, στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει κατά πόσον οι προϋποθέσεις εφαρμογής, καθώς και η ουσιαστική εφαρμογή των οικείων διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας αποτελούν επαρκές μέτρο για την αποτροπή της καταχρηστικής συνάψεως, στη δημόσια διοίκηση, διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας, καθώς και για την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση συνάψεως τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων.

— δεν θίγει, αυτή καθαυτή, τη θεμελιώδη πολιτική και συνταγματική δομή ούτε τις ουσιαστικές λειτουργίες του οικείου κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ.